

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/70/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010023
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Chovanko
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6716010023.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Chovanka a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Jozefa Ryanta prejednal na verejnom zasadnutí konanom 26.07.2016 odvolanie obžalovanej B. U. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 12.04.2016, sp. zn. 4T/1/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej B. U., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Vyššie označeným rozsudkom bola obžalovaná B. U. uznaná za vinnú z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedený v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Za to jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, výkon ktorého jej bol podmienene odložený a bola jej určená skúšobná doba v trvaní 14 mesiacov a podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. jej bolo uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice podala odvolaná obžalovaná, ktoré následne odôvodnila prostredníctvom svojej obhajkyne. V písomných dôvodoch v podstate argumentovala, že skutky, ktoré sú jej kladené za vinu nespáchala. Síce s poškodenou telefonovala, ale z jej strany išlo o verbálny prejav, ktorý nemohol vzbudiť u poškodenej nebezpečenstvo. Vyhrážanie totiž musí vzbudzovať dôvodnú obavu, ktorou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu z vyhrážania. V posudzovanom prípade je závažnosť prečinu a pohnútky malá.

Na základe uvedeného obžalovaná navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanú podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodí.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Okresný súd zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovanú podaná, vrátane preverenia jej obhajobných tvrdení. V týchto smeroch okresný súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň aj podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktoré mu z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., nemožno nič vytknúť. Pri hodnotení dôkazov prvostupňový súd reagoval aj na rozpory, ktoré sa medzi jednotlivými dôkazmi vyskytli, pričom tieto rozpory preklenul úvahami, s

ktorými sa krajský súd stotožnil. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdeného činu skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Prvostupňový súd starostlivo zvážil všetky okolnosti prípadu, vecne správne reagoval na obhajobné tvrdenia obžalovanej, tieto preveril vykonaným dokazovaním a následne sa so všetkými dôkazmi vyrovnal logickým spôsobom, nevzbudzujúcim podľa zistenia odvolacieho súdu žiadne pochybnosti o správnom skutkových zistení, vrátane tých, ktoré boli nevyhnutné pre záver o zavinení obžalovanej a tým aj pre posúdenie jeho konania ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák.

V odôvodnení svojho rozhodnutia, v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval zistené skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovanej. Keďže sa s týmto postupom odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Ani krajský súd totiž nezistil, že by hodnotenie dôkazov - predovšetkým výpovedí poškodenej a svedkov okresným súdom, bolo svojvoľné a neopodstatnené.

I keď obžalovaná popierala spáchanie činu, opak bol objektívne preukázaný výpoveďami poškodenej, svedkov H. L., D. I., M. V., G.. D. V. a Y. T., obsah ktorých je podrobne rozvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku. Znalčky z odvetvia psychiatrie konštatovali, že u obžalovanej ide o začínajúce štádium závislosti od alkoholu a príčinou jej správania sa voči poškodenej je zrejme aj žiarlivosť.

Konanie obžalovanej okresný súd správne potom posúdil ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., pretože preukázateľne sa vyhrážala smrťou inému takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu. Treba zdôrazniť, že pri uvedenom trestnom čine nie je rozhodujúce ako páchatel vníma, resp. pociťuje a akú vážnosť vyhrážkam adresovaným poškodenému prikladá, ale podstatné je, akou subjektívne pociťuje ujmu ten, ktorému vyhrážka smerujem. Opakované telefonické vyhrážky usmrtením aj dieťaťa, rozhodne nemožno považovať za menej závažné konanie, resp. „malé“.

Okresný súd pri svojom rozhodovaní o treste za takto zistenú vinu, vychádzal zo všetkých okolností, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určenia druhu trestu, jeho výmery a splnenia jeho účelu.

Uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov v rámci trestnej sadzby - až 1 rok, výkon ktorého jej bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 14 mesiacov tak odvolací súd považuje za zákonný a primeraný. Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaná doposiaľ súdne trestná nebola, ani priestupkovo. Keďže aj výrok o uložení ochrannnej liečby zodpovedá stavu veci a zákonu, krajský súd potom odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.